

Arrestnummer C/560 /2013
Repertoriumnummer 2013/1575
Datum van uitspraak 03 april 2013
Rolnummer 2009/P/164
Notitienummer parket-generaal 2009/PGA/164 2009/VJ11/164

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting —
— behoeften van inwendige
aard

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op 08-04-2013
Niet te registreren Gebruikt te registreren S. FIEUX

2009/PGA/164 - 2009/VJ11/164

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

DE WOONINSPECTEUR VAN ANTWERPENAgentschap Inspectie RWO Vlaanderen
Wooninspectie Antwerpen,
Lange Kleivitstraat 11/113 bus 55 te 2018 Antwerpen

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Johan Claes, advocaat bij de
balie van Antwerpen

tegen

819 1. |
zonder beroep
geboren te op
wonende te
Belg

beklaagde

820 2.
zonder beroep
geboren te op
wonende te
Belg

beklaagde

beide beklaagden aanwezig en bijgestaan door mr.
Frederik Cornette, advocaat bij de balie van Antwerpen,
en tevens bijgestaan door een door de voorzitter
aangestelde tolk die de daartoe vereiste eed heeft
afgelegd**1. Ten laste gelegde feiten**Te

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A.

Van 1 februari 2007 tot 22 oktober 2007.

Bij inbreuk op artikel 433decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name verhuur van kamer 1/1 op de 1ste verdieping van het pand
te : aan ;

B.

Van ten minste 18 december 2006 tot 22 oktober 2007.

Bij inbreuk op de artikelen 2, 5, 15, 20§1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19.08.1997), zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006 (B.S. 05.10.2006) en van 19 juli 2007 (B.S. 30.08.2007),

een woning in het onroerend goed
gelegen te
gekadastreerd als
met een oppervlakte van 108 m²

eigendom van , geboren te op
en , geboren te op , bij akte
verleden op

rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, welke niet beantwoordt aan de vereisten gesteld in artikel 5 van het decreet,

namelijk

I. woning 0/1 op het gelijkvloers aan

II. woning 2/1 op de tweede verdieping aan ;

C.

Van 1 februari 2007 tot 22 oktober 2007.

Bij inbreuk op de artikelen 2, 17, 17bis en 17ter van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers (BS 07.03.1997), zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006 (B.S. 05.10.2006) en van 19 juli 2007 (B.S. 30.08.2007),

een kamerwoning of een kamer in het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als
met een oppervlakte van 108 m²

eigendom van _____, geboren te _____ op _____,
en _____, geboren te _____ op _____, bij akte
verleden op _____

rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, welke niet beantwoordt aan de vereisten gesteld in de artikelen 4, 6 en 7 van het decreet,

namelijk verhuur van kamer 1/1 op de eerste verdieping vooraan aan _____

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hypotheken eerste kantoor te _____, d.d. _____ boek _____

eigendomsakte verleden door notaris _____ te _____

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 24 december 2008 door de beklagden tegen alle beschikkingen, uitgezonderd de vrijspraak voor tenlastelegging A
- op 26 december 2008 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied tegen de beide beklagden
- op 29 december 2008 door de eiser tot herstel en dit in zoverre de herstellvordering werd afgewezen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 15 december 2008 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt heeft beslist:

Spreekt eerste en tweede beklaagde vrij voor het hen ten laste gelegde feit A.

VEROORDEELT:

- eerste en tweede beklaagde, hoofdens de vermengde feiten B en C tot een hoofdgevangenisstraf van elk ZES MAANDEN en tot een geldboete van elk VIJFHONDERD EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraffen en geldboeten uitgesproken ten laste van beide veroordeelden, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden voor elke gevangenisstraf en elke geldboete.

Verplicht beide veroordeelden, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op elk 137,50 EUR.

Verplicht beide veroordeelden solidair tot betaling van de kosten van het geding belopende 200,98 EUR - de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagden weerhouden en bewezen feiten - en tot een vergoeding van elk 29,30 EUR.

Zegt dat de geldboeten van 500 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten elk 2.750 EUR bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete van 500,- EUR;

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, lastens ~~beide~~ beklaagden, namelijk 9.000 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie d.d. 14 november 2008), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Wijst de herstellvordering d.d. 1 augustus 2008 van het Agentschap Inspectie RWO af, om hoger vermelde reden.

Wijst de vordering tot verbeuring van het openbaar ministerie met betrekking tot de verbeuring van het onroerend goed af.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 6 maart 2013.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de behandeling van de zaak in zijn geheel hernomen.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep van beklaagden in zoverre gericht tegen het ongegrond verklaren van de herstellvordering en tegen de afwijzing van de vordering van het Openbaar Ministerie tot verbeuring van het onroerend goed, is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

De hogere beroepen zijn voor het overige regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Omschrijving van de feiten

Conform het kantschrift van het Openbaar Ministerie neergelegd ter zitting op 17/06/2009 en zijn vordering ter zitting d.d. 06/03/2013, dient de datumbepaling van de feiten sub A., B. en C. te worden aangepast en dient de omschrijving der feiten voorzien onder B. en C. geactualiseerd te worden als volgt:

- * met betrekking tot de feiten sub A., B. en C. dient de datum te worden aangepast als volgt:

"Op 22 oktober 2007".

- * met betrekking tot de feiten sub B.: actualisering van de feiten als volgt:

"Bij inbreuk op de art. 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, gewijzigd zijnde bij art. 6 van het decreet van 19/03/2004, bij art. 20 van het decreet van 7/05/2004 en bij art. 8 van het decreet van 7/07/2006, in werking getreden bij art. 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19/07/2007 (BS 30/08/2007), gewijzigd zijnde bij art. 30 tot en met 33 van het decreet van 21/11/2008 (BS 27/01/2009) en laatst gewijzigd bij het decreet van 29/04/2011 (inwerkingtreding 14/05/2011), de woning in het onroerend goed gelegen te ...".

- * met betrekking tot de feiten sub C.: actualisering van de feiten als volgt:

"Bij inbreuk op de art. 2, 17, 17bis en 17ter van het decreet van 4/02/1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, gewijzigd zijnde bij art. 17 van het decreet van 24/03/2006 en bij art. 5 van het decreet van 7/07/2006, in werking getreden bij art. 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19/07/2007 (BS 30/08/2007), gewijzigd zijnde bij art. 26 tot 29 van het decreet van 21/11/2008 (BS 27/01/2009) en laatst gewijzigd bij het decreet van 29/04/2011 (inwerkingtreding 14/05/2011), de kamer in het onroerend goed gelegen te ...".

De feiten op zich noch hun strafbaarheid zijn hierdoor gewijzigd.

De beklagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub A. wel bewezen en is hun schuld aan de feiten sub B. en C. zoals hiervoor geactualiseerd en aangepast bewezen gebleven.

Met betrekking tot de feiten sub A. werd de kamer verhuurd sinds 1/02/2007 aan _____ aan een huurprijs van 250 euro per maand (kosten inclusief) (zie niet gedateerde huurovereenkomst stuk 52-53). De huurder was een UNO-vluchteling en ontving maandelijks een leefloon van het OCMW te _____ van 600 euro. Deze gegevens

tonen de precaire administratieve en financiële toestand aan van de huurder.

Gelet op de aard van de vastgestelde ernstige structurele gebreken aan de kamer en aan het integrale gebouw, waardoor er zelfs gevaar op instorting bestond, is het verhuren van deze kamer in deze omstandigheden onverenigbaar met de menselijke waardigheid. Beklaagden misbruiken de bijzondere zwakke positie van de huurder.

Het feit dat de burgemeester de woning pas onbewoonbaar verklaarde bij besluit van 9/04/2008, toont niet aan dat beklagden niet zouden geweten hebben dat de verhuurde kamer niet voldeed aan de kwaliteitsvereisten zoals bepaald in het kamerdecreet.

Immers, iedere voorzichtige verhuurder dient alvorens hij een kamer verhuurt, te onderzoeken of laten onderzoeken of die kamer al dan niet voldoet aan de kwaliteitsvereisten zoals voorgeschreven door het kamerdecreet. Ook het feit dat beklagden op het ogenblik van de vaststellingen nog maar een tiental maanden eigenaar waren en niet onderlegd zijn in de "bouw", is irrelevant. Maandelijks begaf eerste beklagde zich naar het pand om de huur contant te innen zodat hij ongetwijfeld op de hoogte moet zijn geweest van de slechte toestand van de kamer en het pand in zijn geheel. Immers, de brandweer werd onmiddellijk gevorderd om de vloer van het gelijkvloers te stutten teneinde instortingsgevaar te vermijden (zie vaststellingen stuk 60).

Beklaagden kunnen zich ook niet verschuilen achter het feit dat zij op het ogenblik van de koop niet zouden geweten hebben dat dit onroerend goed behept was met diverse structurele gebreken (instortingsgevaar, aanwezigheid huiszwam, gevaar op elektrocutie/ontploffing ingevolge open elektriciteitskast en ontbreken van afsluitingskraan op gasleiding, ...).

Het hof besluit dan ook, in tegenstelling tot de eerste rechter, dat beklagden wetens en willens een ongeschikte kamer verhuurd hebben aan een persoon die zich in een precaire toestand bevond. Het ontvangen van elke betaalde huur van een persoon die zich in dergelijke precaire toestand bevindt, betekent een abnormaal profijt voor de verhuurders.

2. Met betrekking tot de feiten sub B. en C. wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklagden in hoger beroep niet wordt weerlegd en welke door het hof wordt bijgetreden en overgenomen.

Het hof verwijst naar de technische vaststellingen met foto's en de ernstige gevaren, onder meer stabiliteitsproblemen, elektrocutiegevaar,

brandgevaar, vochtschade, ... waardoor de woningen en de kamer ongeschikt voor bewoning waren en dan ook onbewoonbaar verklaard werden.

Beklaagden wisten of behoorden als eigenaars/verhuurders te weten dat de woningen niet voldeden aan de in de Vlaamse Wooncode/Kamerdecreet gestelde normen. Een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid volstaat als moreel element van het misdrijf.

Gelet op de aard van de vastgestelde ernstige structurele gebreken die inherent zijn aan het pand, kunnen beklagden bezwaarlijk voorhouden dat zij niet op de hoogte waren van het bestaan van deze gebreken, ook al waren zij maar een tiental maanden eigenaar van deze woning op het ogenblik van de vaststelling.

Beklaagden dienen als eigenaars/verhuurders te controleren of de woningen wel aan de woningkwaliteitsnormen voldeden, en zij dienen regelmatig de staat van de verhuurde panden te controleren.

Weliswaar stelt het hof vast dat beklagden achteraf veel inspanningen geleverd hebben om het onroerend goed wel te laten voldoen aan de woningkwaliteitsnormen en dat zij bij de uitvoering van de werken te kampen hebben gehad met allerlei tegenslagen, doch dit heft de strafbaarheid niet op, maar dit kan wel een invloed hebben op de straftoemeting.

3. De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A., B. en C. zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

4. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklagden,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten; die getuigen van een gebrek aan respect voor de geldende regelgeving en van uitbuiting van de medemens,
- de vaststelling dat er verbeteringswerken zijn uitgevoerd zodat het onroerend goed wel beantwoordt aan de woningkwaliteitsnormen,
- het tijdsverloop tussen de vaststelling van de feiten en de berechting, zonder dat er sprake is van overschrijding van de redelijke termijn.

Daarom wordt iedere beklaagde bestraft met een gevangenisstraf van zes maanden en een geldboete van (1 slachtoffer x 500 euro =) 500 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Nu iedere beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de wetgeving inzake woningkwaliteit te respecteren.

Zowel de gevangenisstraf als de geldboete moeten de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagden tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagden afdoende te wijzen op hun maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

De duur van de vervangende gevangenisstraffen is aangepast aan de omvang van de geldboetes.

5. Gelet op de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie d.d. 14/11/2008 (stuk 110) dient in hoofde van beide beklaagden met toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis van het Strafwetboek verbeurd te worden verklaard als onwettig bekomen vermogensvoordeel uit de respectievelijk in hoofde van hen weerhouden en bewezen feiten in de aangepaste tijdsperiode:

- 1 maand x 350 euro (woning gelijkvloers bewoond door I)
- 1 maand x 250 euro (kamer bewoond door)
- 1 maand x 350 euro (woning tweede verdieping bewoond door)

Totaal = 950 euro, of in hoofde van ieder der beklaagden: 475 euro.

Art. 43quater Sw. is niet van toepassing vermits deze huurinkomsten geen vermogensvoordelen zijn die in de plaats zijn gesteld van de vermogensvoordelen, maar dit zijn vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven A., B. en C. zijn bekomen.

Deze berekening is gebeurd aan de hand van de door de huurders afgelegde en geloofwaardige verklaringen en één gevoegde

huurovereenkomst. Uit de voorgebrachte stukken blijkt niet en is niet ondubbelzinnig af te leiden dat de huurders geen huurgelden betaalden.

Art 433terdecies lid 2 Sw. legt een verplichte verbeuring op van het onroerend goed ten aanzien van beide beklaagden, weliswaar beperkt tot de woongelegenheden kamer 1/1 op de eerste verdieping. Weliswaar wordt de verbeuring van deze woongelegenheden met uitstel verleend omdat beklaagden het pand volledig hebben gerenoveerd zodat de kamer voldoet aan woningkwaliteitsvereisten vermits de wooninspecteur mondeling ter zitting meedeelde dat de herstellvordering geen voorwerp meer heeft.

4.3.2. Met betrekking tot de herstellvordering

De herstellvordering werd door de wooninspecteur aan het Openbaar Ministerie meegedeeld op 7/08/2008 (stuk 99 strafdossier). Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij deze herstellvordering (zie brief d.d. 6/11/2008 aan het Openbaar Ministerie, stuk 112).

Ter zitting deelde de wooninspecteur mede dat het pand volledig gerenoveerd is en dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 282 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 42, 43, 43bis, 50, 65, 66, 433decies, 433terdecies van het Strafwetboek
- 1, 2, 5, 15, 20 §1 en 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 4, 6, 7, 17, 17ter van het decreet van 4 februari 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1, 8 van de wet van 29 juni 1964

6. Beslissing

Het hof,

Na herneming van de behandeling van de zaak in zijn geheel,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Met eenparigheid van stemmen.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk, behoudens het hoger beroep van beklaagden tegen de ongegrondheid van de herstellvordering en tegen de afwijzing van de vordering van het Openbaar Ministerie tot verbeuring van het onroerend goed, wegens gebrek aan belang;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en past de feiten aan als volgt:

- * met betrekking tot de feiten sub A., B. en C. wordt de datum aangepast als volgt:

"Op 22 oktober 2007".

- * met betrekking tot de feiten sub B. worden de feiten geactualiseerd als volgt:

"Bij inbreuk op de art. 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, gewijzigd zijnde bij art. 6 van het decreet van 19/03/2004, bij art. 20 van het decreet van 7/05/2004 en bij art. 8 van het decreet van 7/07/2006, in werking getreden bij art. 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19/07/2007 (BS 30/08/2007), gewijzigd zijnde bij art. 30 tot en met 33 van het decreet van 21/11/2008 (BS 27/01/2009) en laatst gewijzigd bij het decreet van 29/04/2011 (Inwerkingtreding 14/05/2011), de woning in het onroerend goed gelegen te ...".

- * met betrekking tot de feiten sub C. worden de feiten geactualiseerd als volgt:

"Bij inbreuk op de art. 2, 17, 17bis en 17ter van het decreet van 4/02/1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers

en studentenkamers, gewijzigd zijnde bij art. 17 van het decreet van 24/03/2006 en bij art. 5 van het decreet van 7/07/2006, in werking getreden bij art. 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19/07/2007 (BS 30/08/2007), gewijzigd zijnde bij art. 26 tot 29 van het decreet van 21/11/2008 (BS 27/01/2009) en laatst gewijzigd bij het decreet van 29/04/2011 (inwerkingtreding 14/05/2011), de kamer in het onroerend goed gelegen te ...".

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A., B. en C. zoals aangepast en geactualiseerd;

Veroordeelt iedere beklagde wegens deze vermengde feiten sub A., B. en C. zoals aangepast en geactualiseerd tot:

- een gevangenisstraf van ZES MAANDEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden
- een geldboete van EEN MAAL 500 EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht iedere beklagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Verklaart verbeurd in hoofde van iedere beklagde, op grond van art. 42,3° en art. 43bis Sw. het bedrag van VIERHONDERDVIJFENZEVENTIG EURO;

Verklaart verbeurd op grond van art. 42,1° en 433terdecies Sw. de woongelegenheid kamer 1/1 op de eerste verdieping van het pand gelegen te met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

De kosten

Laat de kosten van de tolk ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 347,73 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer 12e kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. De Sloovere raadsheer

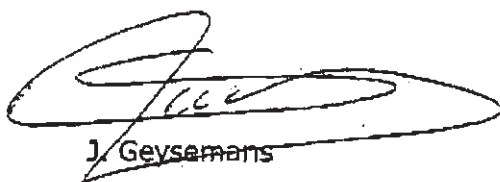
J. Daenen raadsheer

en in openbare terechtzitting van 03 april 2013

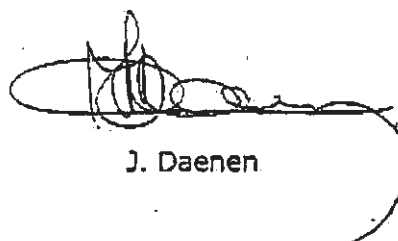
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Daenen

J. De Sloovere

L. Knapen